

TẤT CẢ NHƯ HƯ VÔ

Thượng-Uyển

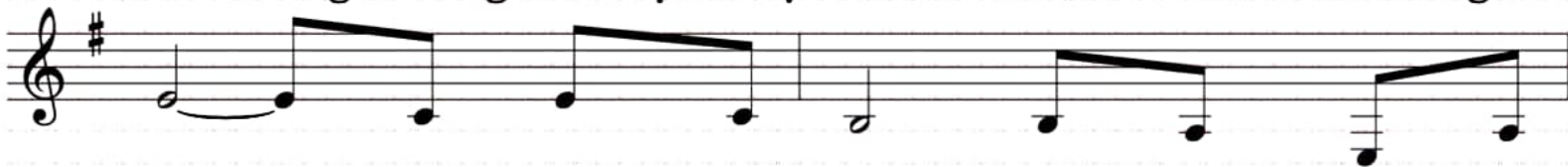
Những con đường trống vắng những mái trường im
Khắp thôn làng quê hương thưa thớt người trên

lìm Thánh đường cũng lặng thình Vài con chim ngơ
đường như là chốn bỏ hoang Người dân quê đói

ngác nghe lá khô xào xạc lặng như chốn xa mạc
khát không miếng ăn mặn nhạt đành vớt vát rau hoang

Ôi! Thành phố ngày nào tiếng xe cộ huyên
Ôi! cỏ hoang mọc đầy lúa hoang tàn hư

náo rộ rành như tiếng pháo Thánh đường ngân chuông
nát nhà nghèo thêm chua chát mái lều tranh xơ

báo xác tiếng kinh cầu rền vang Quê hương tôi
sống sao trọn ngày mai

đó cơn đại dịch phũ phàng chúng gieo rắc kinh

hoang Chỉ tiếng người kêu than nghẹn ngào trong ai

*oán cùng tiếng buồn mênh mang. Còn
Còn*

*đâu bé em đến trường Còn đâu tiếng chuông giáo
đâu lúa vươn cánh đồng Làng thôn sống trong an*

*đường tiếng người khắp chốn rộn vang Còn
lành cô nàng má thắm đẹp xinh Còn*

*đâu phố xá rộn ràng đèn soi khắp nơi huy
đâu những tiếng ê a bây em sớm hôm ra*

*hoàng chỉ là xác cuốn, khăn tang
trường trên đường múa hát vui ca.*